

Formad av Jesus –

En beroende gemenskap

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Läs Lukas evangelium 10:1-6

Jesus sänder ut 72 personer på ett uppdrag. Man skulle kunna kalla det för en evangelisationskampanj. Han sänder ut dem två och två. I Apostlagärningarna kan vi se att detta praktiseras. Vi har Petrus och Johannes, Paulus och Barnabas och när de inte kom överens då åkte Paulus ihop med Silas och Barnabas tog med sig Markus. De var inte alltid två och två, men vikten av att vara det verkar ändå finnas i deras medvetande. Här finns en styrka. Man får hjälp och man drar sig inte undan så lätt när man gör det tillsammans som när man är själv.

Uppdraget var att förbereda Jesu ankomst. Det handlade om att komma med frid till hem man besökte. Uppdraget var inte att frälsa människor. Det kom Jesus med sedan. Han skulle själv besöka platsen. Kan du tänka så? Om jag bara önskar frid så gör Herren resten? Vi kan få vara med och ge en öppning för evangeliet. Om vi tänker så, blir uppdraget inte alls lika svårt eller kravfyllt.

Den här texten har varit helt avgörande för vår missionär Viktor John. Han läste den 1992 i Sverige och fick plötsligt ljus över den. När den helige Ande som bor i oss kommer i kontakt med Bibeln som är utandad av Gud, kan fantastiska upptäckter ske. Gud gav Viktor en uppenbarelse. Han såg att det stod "Sök upp fridens man". Viktor insåg att i alla småbyar på så där 30-50 personer, som den norra delen i Indien i stora drag är uppbyggt av, så fanns det ofta en person som var vänlig, hade inflytande och ett gott anseende. Om man når honom, kan man nå byn. Fridens man, förstod Viktor, är en person som Gud redan förberett för ett möte och som är mottaglig. Så började han arbeta, och snart började stora antal indier komma till tro genom denna strategi. Idag räknar man med att 12 miljoner i norra Indien blivit kristna genom att bibelordet blev levande för Viktor.

Redan här kan vi konstatera att vi är en beroende gemenskap. Vi är beroende av varandra – två och två. Vi är beroende av bibelordet och vi är beroende av den helige Andes ledning.

Läs Lukas 10:7-12

Den här texten väcker många frågor, tycker jag. Den utmanar starkt. Det handlar om att gå ut. I den s.k. missionsbefallningen säger Jesus "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar." Vi vet att detta är vad vi är kallade till, men gör det väldigt lite. Nästan allt av det vi gör handlar om att bjuda in: "Kom hit till oss i kyrkan." Frågan är om det finns människor även i Sverige som är förberedda av Gud för ett besök. De kommer inte till kyrkan men skulle gärna bjuda in någon av oss hem till sig för att ta emot en frids-hälsning från Gud till deras hem.

"Bota de sjuka", säger Jesus. Kommer man in i ett hem så finns det med största sannolikhet böneämnen där. Att erbjuda frid men också förbön är något som många längtar efter i vår tid. Det finns stora problem, många mår dåligt. Säkert kan också önskemål om förbön för sjukdom dyka upp. Det kan vi kanske känna en osäkerhet inför, men jag kan inte tänka mig att de 72 heller var särskilt säkra på uppdraget att be för sjuka. Men de gjorde det, och fick också uppleva att det fungerade.

Att söka efter fridens man är uppskattat av många men inte av alla. En del kommer inte att gilla det man gör. Det finns människor som inte vill. Det måste man räkna med. Återigen ser vi behovet av att ha varandra. Det behövs när man blir ifrågasatt.

Läs Lukas 10:17-20

När de sjuttio två kommer tillbaka, är de glada. De har verkligen varit med om något som de aldrig tidigare upplevt. När de uttalar Jesu namn lyder demonerna. I namnet Jesus finns det kraft. Alla som kommit i kontakt med mörkrets krafter vet att detta stämmer. Det är därför som de 72 lyckas. De agerar i hans namn. De lyckas inte för att de är särskilt heliga, utan för att de gör det i Jesu namn. Han ger dem fullmakt.

Så är det än idag. Det pågår en kamp i den här världen. En andlig kamp, i den osynliga världen. Det bör vi förstå när det gäller människors frälsning – det finns en andlig kamp. Vi skickas in som lamm bland vargar. Vi är en beroende gemenskap. Självklart är vi beroende av Jesus själv, men också av varandra. Man ska vara försiktig att utmana mörkrets krafter på egen hand. Vid befrielsejänst så är det ett självklart råd. Var aldrig ensam. Var tillsammans.

Till sist: Idag firar vi årshögtid. Då behöver vi påminna oss om att vi kan känna glädje över att vi tillhör en evig gemenskap med varandra och med Jesus i himlen. Det bör vara vår glädje över allting annat!

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Ser du att Jesu evangelisationskampanj här skulle kunna fungera även hos oss idag i Sverige
- 2) Viktor John förstod att Gud söker upp människor innan vi gör det. Tänker du också så när du möter människor: att de kan vara "fridens män", människor som är sökta av Gud?
- 3) Har vi för mycket utav "kom till oss" än "gå ut med evangeliet" i det vi gör idag?
- 4) Har du upplevt glädje över att få finnas med i att gå ut med evangeliet? När blir det krav och jobbigt och när blir det naturligt och enkelt att "gå ut"?
- 5) Har du upplevt konfrontation med andemakter när Jesu namn förkunnas?